

[Steen Folke.]

Jeg kan henvise til den meget omfattende og veldokumenterede lægerapport, som har været behandlet på socialudvalgets heldagsmøde på Marienborg i efteråret, hvor denne rapport i øvrigt fik en temmelig skandaløs behandling. Der var tale om udtalelser fra alle institutioner, der har med den slags børn at gøre, hovedsagelig udtalelser fra lederne af de pågældende institutioner, men medlemmerne i socialudvalget, mine ærede kolleger, fejede mere eller mindre denne rapport af bordet som et politisk dokument, man ikke kunne tage alvorligt på nogen måde. Jeg er sikker på, at det har glædet de pågældende læger rundt omkring at høre, at man ikke regnede deres udtalelser for mere.

I forbindelse med opklaringen af hele denne miserable affære har også en kommuneundersøgelse spillet en vis rolle. Den blev også behandlet på det pågældende heldagsmøde for socialudvalget på Marienborg. Jeg mener, det er ganske klart, at socialministeren har draget nogle utilbørlige konklusioner ud fra denne undersøgelse. Konklusionen var jo, at alt i alt så det ikke ud til, at det medførte større problemer rundt omkring i kommunerne. Jeg mener ikke, dette er i overensstemmelse med det, man kan læse i de indstillinger, der kom fra de udvalgte kommuner.

Nu snakker socialministeren endnu en gang i talen i dag om dispensationerne og de muligheder, som det indebærer. Jeg sagde allerede i motiveringen for min forespørgsel, at det er klart, at der gennem dispensationer kan lappes på nogle problemer de steder, hvor det er allerværst, det benægter jeg ikke. På mødet på Marienborg fik vi i øvrigt at vide, at foreløbig havde socialstyrelsen været meget tilbageholdende med at give dispensationer, mere tilbageholdende, forstod man, end hidtil. På det tidspunkt var der vist indkommet omkring 500 ansøgninger om dispensationer, hvoraf kun ca. 100 var blevet anbefalet af socialstyrelsen. Men det afgørende det er, at disse dispensationer ikke løser de problemer, som jeg har skitseret både i motiveringen for forespørgslen og i dette indlæg.

Ud over de konsekvenser, jeg har været inde på, betyder hele udviklingen også, at lægetilsynet på dette område i daginstitutioner bliver skåret væk, besøg på børne-

tandklinikkerne bliver skåret væk, og samarbejdet omkring skolestart, som er et meget væsentligt problem i forbindelse med overgangen, altså fra daginstitutionerne til et andet sted i samfundslivet, vanskeliggøres i meget høj grad.

Vi mener, det er et minimum at kræve, at man vender tilbage til de normeringer, der var gældende på området før den 1. december 1974. Der var ikke tale om, at der var alt for mange medarbejdere i daginstitutionerne til at have noget rimeligt at beskæftige sig med og beskæftige børnene med på det tidspunkt.

Jeg vil gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget giver udtryk for, — at holdningen til daginstitutionerne ikke bør være bestemt af konjunkturpolitiske, men af sociale, pædagogiske og kønspolitiske vurderinger,

— at forringelse af børnenes opvækstvilkår og udviklingsbetingelser vil have uoverskuelige, skadelige konsekvenser,

— at personalenedskæringer i den givne situation oven i købet ikke engang medfører nogen reel besparelse for det offentlige, men alene vil betyde forringelse af standarden og forøgelse af arbejdsløsheden,

opfordrer tinget regeringen til at genoprette personaledekningen på daginstitutionerne til det niveau, der fandtes før den 1. december 1974,

og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Dette er efter VS' opfattelse kun et beskedent krav at stille op. Vi mener på længere sigt, og for den sags skyld også på kort sigt, at man burde stille helt anderledes og mere vidtgående krav. Jeg tænker også på andre sider af udbygningen af daginstitutionerne. I Sverige har man netop vedtaget at udbygge daginstitutionsoverområdet med 100.000 børnehave- og vuggestuepladser og 50.000 fritidshjemspladser i de næste 5 år. Jeg tænker på, at man må nå frem til en situation, hvor det er gratis at have børn i daginstitutioner. Nogle vil måske synes, at det lyder som et helt utopisk overbudskrav, men det koster i virkeligheden ikke mere end 350 mill. kr. — hvis man har den mening med daginstitutioner, som vi har for